

VLAAMS MELDPUNT
Grensoverschrijdend
Gedrag

JAARVERSLAG

2023 | 2024 | 2025

Inhoud

Voorwoord.....	2
Het Vlaams Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag in beeld.....	3
Oprichting.....	3
Doelstellingen en opdrachten	3
Individueel aanbod voor melders	4
Expertiserol	4
Werkingprincipes	5
Onafhankelijkheid	5
Vertrekken vanuit de behoeften van de melder	5
Meerzijdige partijdigheid.....	5
Beroepsgeheim	6
Samenwerking en complementariteit	6
Maximale toegankelijkheid.....	6
Bekendmaking.....	6
Werkingscijfers 2023, 2024 en 2025	7
Knelpunten en uitdagingen	29
Aanbevelingen	30
Een blik op de toekomst	33
Bekendmaking.....	33
Opvolging en evaluatie van het Meldpunt.....	33
Samenwerking versterken.....	33

Voorwoord

Met plezier en een vleugje trots presenteren we, ruim twee jaar na de start van het Vlaams Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag, ons eerste jaarrapport. In dit rapport vind je niet alleen cijfers en gegevens, maar ook een duidelijk beeld van hoe het Meldpunt werkt en op welke manier we inspelen op de noden van melders.

Het Meldpunt ging van start in september 2023. In mei 2025 werd het oprichtingsdecreet goedgekeurd. Door de verkiezingen en de daaropvolgende regeringsvorming in 2024 liep het wetgevend traject vertraging op. Die extra tijd gaf ons echter de kans om het decreet bij te sturen op basis van de eerste ervaringen uit de praktijk. Zo werd het toepassingsgebied op enkele punten aangepast, zonder afbreuk te doen aan de missie en visie van het Meldpunt. Voortaan kunnen alle slachtoffers van grensoverschrijdend gedrag dat gelinkt is aan een organisatie bij ons terecht.

Hoewel de zichtbaarheid bij de opstart beperkt was en de bekendmaking via de Vlaamse sectoren nog in opbouw zat, bleek al snel uit het aantal contactnames en meldingen dat er een duidelijke behoefte bestaat aan een extern en onafhankelijk meldpunt.

Annick Deblauwe

Coördinator Vlaams Meldpunt Grensoverschrijdend Gedrag

Het Vlaams Meldpunt

Grensoverschrijdend Gedrag in beeld

OPRICHTING

Sinds 2017 hebben bewegingen zoals #MeToo seksueel grensoverschrijdend gedrag wereldwijd zichtbaar gemaakt. In 2019 kreeg de Genderkamer van de Vlaamse Ombudsdienst de taak om drie jaar lang meldingen van grensoverschrijdend gedrag in de cultuur- en mediasector te behandelen. Ze werkte daarbij met een herstelgerichte aanpak, die goed aansloot bij wat melders nodig hadden.

Ook in andere sectoren als media, sport, hoger onderwijs en zorg en cultuur komen wekelijks nieuwe gevallen van (seksueel) grensoverschrijdend gedrag aan het licht. Dit deed de vraag rijzen naar de oprichting van een onafhankelijk meldpunt. Het Meldpunt nam de opdracht van de Genderkamer over en breidde uit naar andere sectoren.

De voorbije vijftien jaar zijn er stap voor stap verschillende initiatieven opgezet. Zo kwamen de hulplijn 1712, de erkennings- en bemiddelingscommissie voor slachtoffers van historisch misbruik en allerlei interne meldpunten, vertrouwenspersonen en aanspreekpunten integriteit tot stand. In sommige sectoren bestaan zulke interne structuren echter nog niet. Soms zijn ze te weinig bekend, werken ze niet rechtstreeks met slachtoffers, worden ze als onvoldoende doortastend gezien of twijfelt men aan hun onafhankelijkheid.

Er was duidelijk behoefte aan één sterk, extern meldpunt dat over alle beleidsdomeinen heen werkt en blijvend verankerd is. Het Meldpunt wil de bestaande hulpverlening en interne meldpunten niet vervangen, maar hen juist aanvullen. Na overleg met de betrokken sectoren startte het Meldpunt in september 2023. In mei 2025 werd het oprichtingsdecreet goedgekeurd. Daarin staat welke taken het Meldpunt heeft, hoe het informatie uitwisselt met andere instanties en hoe het met persoonsgegevens omgaat.

DOELSTELLINGEN EN OPDRACHTEN

Het Meldpunt is er voor iedereen die grensoverschrijdend gedrag wil melden dat gebeurt binnen een organisatie of ermee verbonden is, zoals een school, sportclub, productiehuis of privéorganisatie. Niet alleen slachtoffers kunnen er terecht, maar ook familieleden, getuigen, professionals, organisaties, derden en zelfs vermeende plegers.

Het Meldpunt werkt op twee manieren. Op individueel niveau behandelt het concrete meldingen en gaat het samen met de melder op zoek naar passende stappen. Daarnaast zet het zijn expertise ook in op beleidsniveau, zowel binnen organisaties en sectoren als binnen de Vlaamse overheid.

Individueel aanbod voor melders

De belangrijkste taak van het Meldpunt is om meldingen van grensoverschrijdend gedrag binnen of in verband met een organisatie te ontvangen en melders te helpen zoeken naar een passend vervolg. Het Meldpunt kan een individueel aanbod doen, afgestemd op de situatie van de melder.

Door de verdeling van bevoegdheden tussen verschillende bestuursniveaus verschilt dat aanbod naargelang het soort organisatie. Gaat het om een organisatie die onder Vlaamse bevoegdheid valt, dan is het individuele aanbod het meest uitgebreid. In dat geval kan het Meldpunt:

- meldingen van grensoverschrijdend gedrag ontvangen en samen met de melder verkennen wat er precies aan de hand is.
- gesprekken voeren om steun en erkenning te bieden.
- helpen bij het vinden of doorlopen van een meldingsprocedure binnen een sector of organisatie.
- warm doorverwijzen naar passende externe hulp.
- een kort psychologisch ondersteunend traject aanbieden.
- een juridisch gesprek aanbieden over mogelijke stappen (burgerlijk, strafrechtelijk of tuchtrechtelijk).
- herstel- of bemiddelingsgesprekken voeren.

Wanneer een melding gaat over grensoverschrijdend gedrag binnen of in verband met een organisatie die niet onder de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest valt, is het individuele aanbod meer beperkt. In zulke gevallen kan het Meldpunt enkel slachtoffers individueel ondersteunen. Herstel- en bemiddelingsgesprekken zijn dan niet mogelijk.

Belangrijk om te weten: het grensoverschrijdend gedrag hoeft niet letterlijk binnen de muren van een organisatie te gebeuren. Ook situaties die duidelijk gelinkt zijn aan een organisatie vallen onder het Meldpunt. Denk bijvoorbeeld aan een studente die op kot lastiggevallen wordt door haar promotor, of een voetbaltrainer die ongepaste berichten stuurt naar de ouder van een jeugdspeler.

Meldingen die geen enkele link hebben met een organisatie — zoals intrafamiliaal geweld of conflicten tussen burens — zijn in principe niet ontvankelijk. Toch werkt het Meldpunt volgens het ‘no wrong door’-principe: ook dan krijgt de melder een luisterend oor en, waar mogelijk, een gerichte doorverwijzing naar meer passende hulp.

Expertiserol

Naast het individuele aanbod heeft het Meldpunt ook de taak om meldingen van grensoverschrijdend gedrag te verzamelen en op te volgen. Op basis daarvan kan het advies geven aan sectoren en organisaties die met zulke meldingen te maken krijgen, zolang die onder Vlaamse bevoegdheid vallen.

Organisaties kunnen zelf contact opnemen met het Meldpunt om ondersteuning te vragen. Dat kan gaan over hulp bij een concrete melding, maar ook breder, zoals het laten nakijken van interne procedures. Daarnaast kan het Meldpunt — als de melder daarmee instemt — zelf een organisatie contacteren om ondersteuning aan te bieden.

Het Meldpunt kan ook bredere aanbevelingen doen voor beleid. Dat gebeurt bijvoorbeeld wanneer het uit meerdere meldingen merkt dat er mogelijk een structureel probleem speelt binnen een organisatie of sector. Wanneer het Meldpunt zo'n beleidsadvies geeft, worden de betrokken administratie en de bevoegde minister op de hoogte gebracht.

De organisatie of sector moet daarna zelf met de aanbevelingen aan de slag gaan en binnen een jaar terugkoppelen welke stappen ze heeft gezet.

WERKINGSPRINCIPES

Onafhankelijkheid

Sommige mensen durven geen melding te doen, omdat ze interne meldpunten niet onafhankelijk genoeg vinden. Daarom werkt het Meldpunt helemaal zelfstandig en staat los van organisaties, sectoren en gewone hulpverlening. Niemand mag de medewerkers van het Meldpunt vertellen wat ze moeten doen met een melding. Zo blijft het Meldpunt eerlijk en betrouwbaar.

Vertrekken vanuit de behoeften van de melder

Het Meldpunt vertrekt vanuit wat de melder nodig heeft. De ondersteuning wordt zo veel mogelijk aangepast aan de vraag, de situatie en het tempo van de melder, binnen de wettelijke bevoegdheden van het Meldpunt.

Tijdens het traject wordt samen bekeken welke stappen worden gezet en welke rol de melder zelf wil opnemen. In principe onderneemt het Meldpunt geen acties zonder dat de melder hiervan op de hoogte is en hiermee akkoord gaat.

Om het melden zo laagdrempelig mogelijk te maken, kan dit ook anoniem. In dat geval wordt de anonimiteit gerespecteerd, maar zijn de mogelijkheden voor ondersteuning wel beperkter.

Meerzijdige partijdigheid

De dossierbehandelaars werken volgens het principe van 'meerzijdige partijdigheid'. Dat betekent dat ze luisteren naar de melder en diens behoeften, zonder partij te kiezen.

Ze geven geen oordeel en treden niet op als vertegenwoordiger van de melder. Tegelijk luisteren ze open en zonder vooroordelen naar alle betrokkenen, zoals de organisatie, de vermeende pleger en eventuele getuigen. Zo bouwen ze vertrouwen op bij iedereen.

Het Meldpunt kan binnen één dossier meerdere trajecten begeleiden, voor alle betrokken partijen.

Beroepsgeheim

Medewerkers van het Meldpunt zijn gebonden aan het beroepsgeheim. Dat betekent dat ze vertrouwelijk omgaan met alles wat een melder vertelt. Zo kunnen melders in alle openheid hun verhaal doen, zonder dat informatie wordt gedeeld zonder hun toestemming.

De veiligheid van (mogelijke) slachtoffers staat altijd voorop. Als iemand zich in een acute of onveilige situatie bevindt, handelt het Meldpunt conform de geldende wetgeving. Indien de wettelijke voorwaarden vervuld zijn, kan het beroepsgeheim worden doorbroken om de veiligheid van het slachtoffer of anderen te beschermen. In zulke gevallen kan het Meldpunt bijvoorbeeld de politie inschakelen of een organisatie informeren, indien nodig ook anoniem.

Samenwerking en complementariteit

Het Meldpunt vult het bestaande aanbod van hulp en ondersteuning aan. Het speelt in op noden die vandaag nog onvoldoende worden opgevangen.

Daarvoor werkt het Meldpunt samen met andere organisaties, zoals interne meldpunten, preventiediensten en CAW's. Waar nodig wordt doorverwezen. Er worden regelmatig afspraken gemaakt over deze samenwerking, die duidelijk worden vastgelegd.

Maximale toegankelijkheid

Het Meldpunt wil zo toegankelijk mogelijk zijn. Daarom is melden gratis en krijgen alle melders gepaste ondersteuning. Het Meldpunt is zowel digitaal als fysiek bereikbaar.

Je kan een melding doen via een online formulier, e-mail, chat of telefoon. Op vraag is ook een persoonlijk gesprek mogelijk.

BEKENDMAKING

Het Meldpunt zorgt ervoor dat mensen weten waarvoor ze er terecht kunnen. Daarom is de voorbije jaren ingezet op een goede doorverwijzing via partners uit verschillende sectoren, zoals interne meldpunten in het hoger onderwijs en aanspreekpunten integriteit.

WERKINGSCIJFERS 2023, 2024 EN 2025

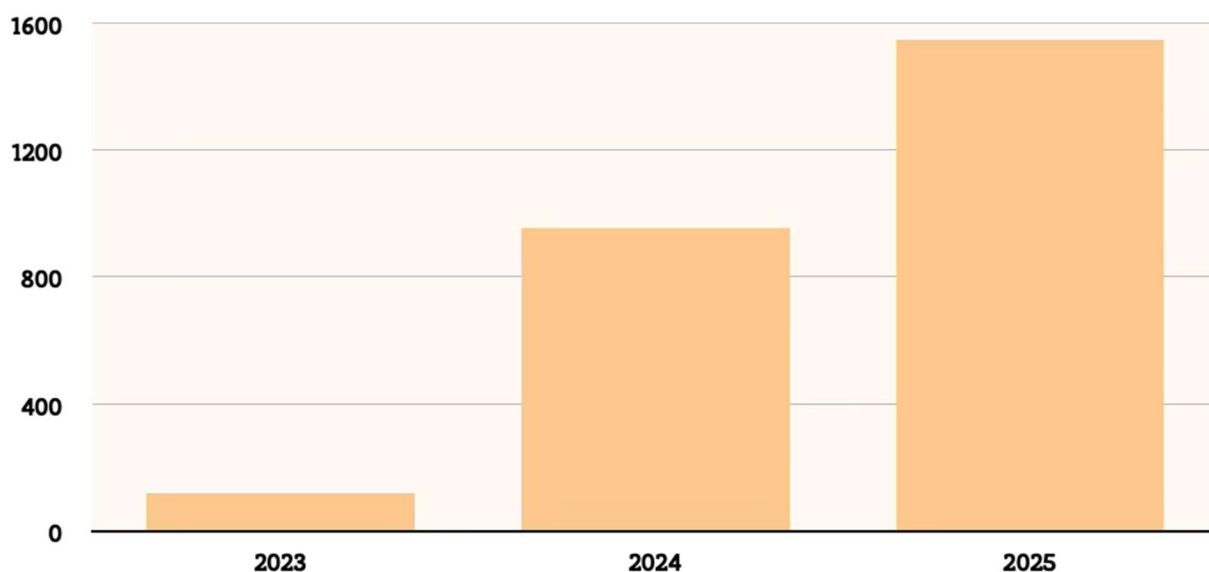
ALGEMEEN

Tussen de start van het Meldpunt in september 2023 en het officiële decreet in 2025 is de scope licht veranderd. Daardoor kunnen de cijfers iets afwijken.

Van de 2619 meldingen gaan er 2234 over grensoverschrijdend gedrag zoals omschreven in het oprichtingsdecreet van het Meldpunt. Daarvan zijn er 544 niet ontvankelijk omdat ze geen verband hebben met een organisatie, en dus buiten het toepassingsgebied vallen. Toch nemen we ook deze meldingen mee in de cijfers. Dat komt doordat iedereen eerst geholpen wordt met zijn of haar vraag. Indien nodig wordt de melder doorverwezen naar de juiste plek. Dit noemen we het “no wrong door”-principe: elke melder krijgt altijd begeleiding.

AANTAL MELDINGEN

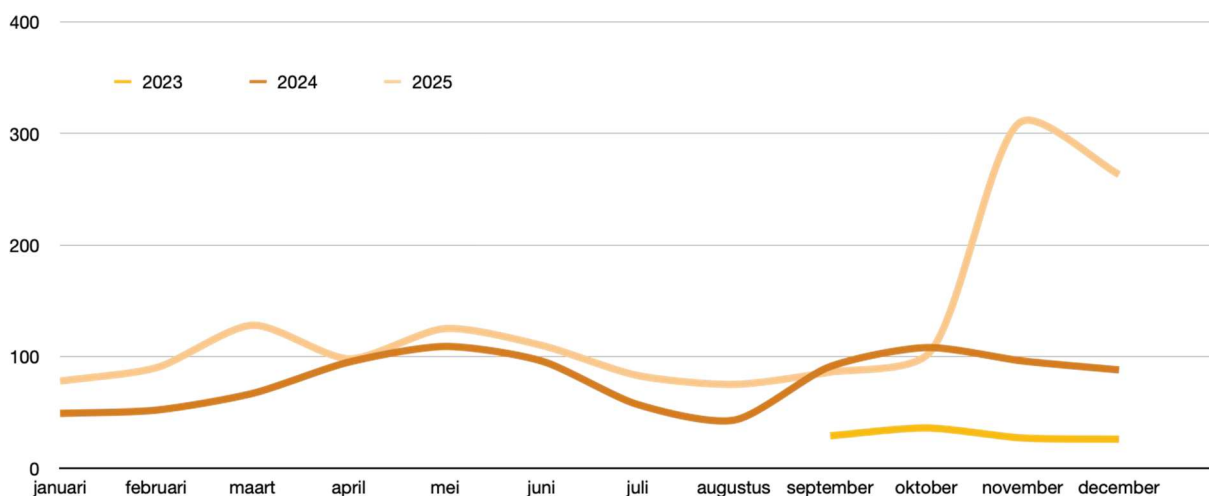
Aantal meldingen volgens jaar contactname

In 2023, het opstartjaar van het Meldpunt, werden gedurende ruim drie maanden (eind september-december) 118 meldingen geregistreerd. In 2024 waren dat er 954 en in 2025 ontving het Meldpunt 1.547 meldingen, wat neerkomt op een stijging van 62%.

In 2023 ontving het Meldpunt gemiddeld 39 meldingen per maand, in 2024 waren er dat 79 en in 2025 129 meldingen per maand.

Aantal dossiers per maand

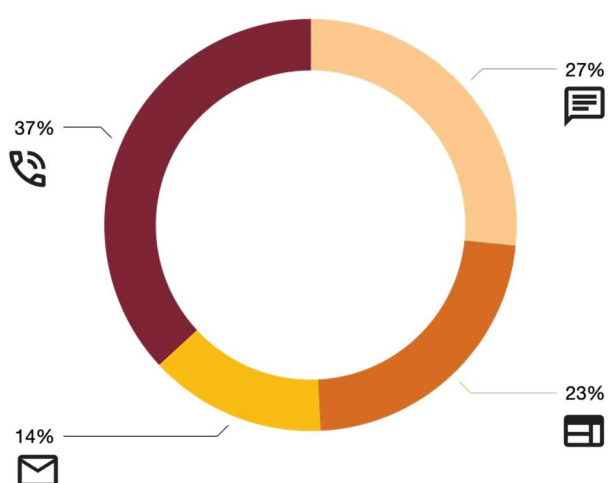

Sinds de start van het Meldpunt zien we een duidelijke stijging in het aantal meldingen. In maanden met vakanties zijn er meestal wat minder meldingen.

Soms zijn er pieken in bepaalde maanden. Daar is niet altijd een duidelijke reden voor. Wel blijkt dat nieuws en media-aandacht een rol kunnen spelen.

Zo kreeg het Meldpunt in november 2025, na aandacht in de media, in korte tijd honderden meldingen over dezelfde arts.

OP WELKE MANIER NAM IEMAND CONTACT OP?

De telefoon is het meest gebruikte kanaal om contact op te nemen met het Meldpunt. Alleen in de eerste maanden na de opstart gebruikten mensen vooral e-mail en het contactformulier.

In 2023 kwam:

- 51% van de meldingen binnen via contactformulier en mail
- 31% via telefoon

In 2024 kwam:

- 38% van de meldingen binnen via telefoon
- 28% via chat

In 2025 was dat:

- 36% via telefoon
- 26% via chat
- 26% via het contactformulier

Online kanalen zijn dus populair voor een eerste contact.

Belangrijk om te weten: de meeste meldingen worden daarna verder opgevolgd via persoonlijk contact. Dat kan telefonisch, via beeldbellen of in een gesprek ter plaatse. Zo kan de hulpvraag goed worden begrepen en kan er gericht ondersteuning gegeven worden.

Schriftelijke communicatie blijft mogelijk, maar wordt vooral gebruikt als aanvulling of om mensen door te verwijzen naar de juiste hulp.

PROFIEL VAN DE MELDER

Wie meldt?

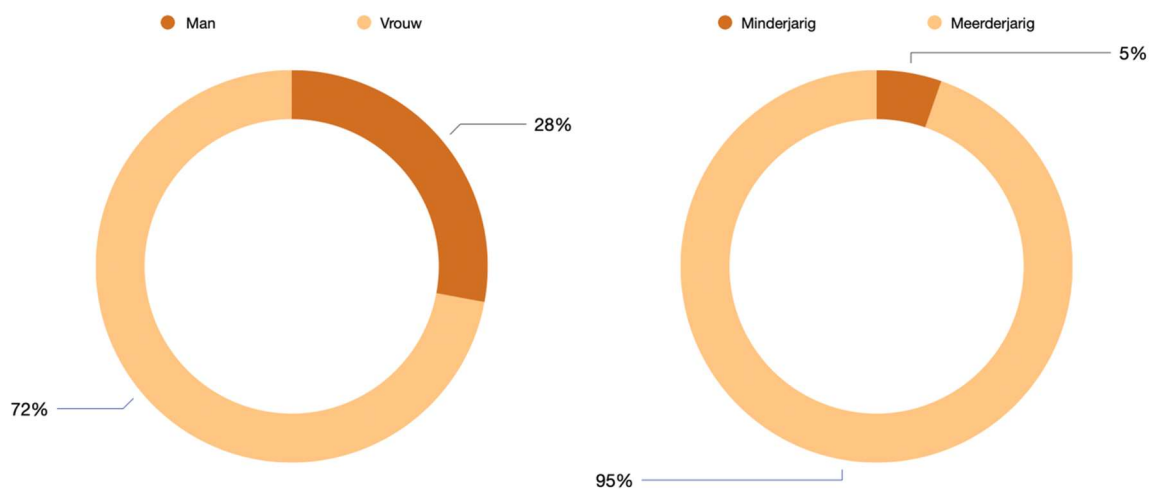
Slachtoffer	1684
Verwant	403
Derde	151
Organisatie	151
Getuige	75
Professional	70
(Vermeende) pleger	35
Niet gekend	53
Totaal	2619

In 64% van de meldingen namen slachtoffers zelf contact op met het Meldpunt. In 15% deden familieleden of naasten dat, zoals ouders of partners. In 5% van de gevallen ging het om een organisatie.

Voor 2% van de meldingen kennen we het profiel van de melder niet. Dat komt meestal doordat het eerste contact nog weinig informatie bevat. Mensen die mailen of het contactformulier invullen, geven bijvoorbeeld niet altijd meteen alle details door. Daardoor is niet altijd duidelijk wie de melder is.

Het lukt ook niet altijd om later opnieuw contact te leggen om deze info aan te vullen. Daarnaast kiezen sommige melders er bewust voor om bepaalde persoonlijke gegevens niet te delen.

GENDER EN LEEFTIJD VAN DE MELDER

In 2023 nam geen enkele minderjarige zelf contact op met het Meldpunt. Er waren wel meldingen over minderjarigen, maar die kwamen altijd van volwassenen, meestal ouders.

In 2024 namen 57 minderjarigen zelf contact op. In 2025 waren dat er 74.

Wanneer minderjarigen contact opnamen:

- ging het in 50% van de gevallen over situaties in de privésfeer, zoals binnen het gezin.
- ging het in 38% van de gevallen over situaties op school.

Opvallend is dat in het eerste werkjaar relatief veel mannen contact opnamen met het Meldpunt, vergeleken met andere hulplijnen. Daar is geen duidelijke verklaring voor. Mogelijk speelt mee dat ook fysiek geweld en pesterijen onder “grensoverschrijdend gedrag” vallen, en dat de drempel om hierover te praten lager ligt.

Het Meldpunt is bovendien bedoeld als een laagdrempelige plek voor iedereen, ongeacht geslacht.

In de jaren daarna daalde het aandeel mannelijke melders:

- 40% in 2023
- 33% in 2024
- 21% in 2025

Daardoor lijkt het profiel van de melders steeds meer op wat we ook in onderzoek en bij andere hulplijnen zien: vrouwen nemen vaker contact op.

Tegelijk blijft het belangrijk dat ook mannen een plek hebben waar ze terecht kunnen, want ook zij maken grensoverschrijdend gedrag mee.

ANONIEME MELDERS

Slechts 11% van de melders wilde anoniem blijven. De meeste mensen gaven dus wel hun naam door aan het Meldpunt.

Dat is ook belangrijk. Het Meldpunt kan namelijk alleen goed helpen als er contact mogelijk is met de melder of het slachtoffer. Hun rol is vooral om mensen te begeleiden bij de volgende stappen.

Wanneer iemand zich bekendmaakt, kan het Meldpunt de situatie beter begrijpen. Zo kunnen ze gericht advies geven en de melder beter ondersteunen.

AARD VAN HET GRENSOVERSCHRIJDEND GEDRAG

Aard grensoverschrijdend gedrag (totaal 2023-2025)

Fysiek geweld	266
Psychisch geweld	893
Pesterijen	346
Ongewenst seksueel gedrag	1089
Andere vorm van grensoverschrijdend gedrag	260
Niet gekend	130
Totaal	2984

De grootste groep meldingen gaat over ongewenst seksueel gedrag (41,5%). Bij 34% van de meldingen is er sprake van psychisch geweld.

Sommige melders geven aan dat ze meerdere vormen van grensoverschrijdend gedrag hebben meegemaakt. Daarom ligt het totaal aantal registraties per type gedrag hoger dan het aantal meldingen. Ongewenst seksueel gedrag komt bijvoorbeeld vaak samen voor met psychisch geweld.

Er is ook een categorie “andere vormen van grensoverschrijdend gedrag”. Daarin zitten meldingen die niet duidelijk in één van de officiële categorieën passen of niet onder de definitie van grensoverschrijdend gedrag zoals bedoeld in het decreet vallen. Het gaat dan vaak om situaties zoals een kwetsende opmerking of een gevoel van ongelijkheid of onrechtvaardigheid. Ook voor deze melders is het Meldpunt belangrijk. Ze krijgen er uitleg, ondersteuning en – als dat nodig is – een doorverwijzing naar de juiste hulp.

PROFIEL VAN HET SLACHTOFFER

Gender en leeftijd van het slachtoffer

Uit de geregistreerde meldingen waarbij het gender en leeftijd gekend is, blijkt dat het aandeel mannelijke slachtoffers is gedaald, zowel bij minderjarigen als bij meerderjarigen.

Bij minderjarigen ging het om:

- 12% in 2023
- 8% in 2024
- 7% in 2025

Bij meerderjarigen was dat:

- 21% in 2023
- 21% in 2024
- 12% in 2025

Het aandeel meldingen over vrouwelijke slachtoffers bleef bij minderjarigen ongeveer gelijk:

- 11% in 2023
- 14,5% in 2024
- 11% in 2025

Bij meerderjarige vrouwelijke slachtoffers is er wel een duidelijke stijging:

- 13% in 2023
- 39% in 2024
- 55% in 2025

Kort samengevat: er melden zich minder mannelijke slachtoffers aan bij het Meldpunt, terwijl het aandeel meerderjarige vrouwelijke slachtoffers duidelijk is toegenomen.

Rol en functie van het slachtoffer

De meeste meldingen gaan over slachtoffers die een band hebben met een organisatie. In 60% van de gevallen gaat het om gebruikers of leden. Dat kan verschillen per sector:

- in het onderwijs zijn dat bijvoorbeeld leerlingen of studenten.
- in de sport zijn dat clubleden.

Werknemers of medewerkers vormen de tweede grootste groep, met 27% van de meldingen.

In 5% van de meldingen gaat het om externen. Dat zijn mensen zonder directe band met de organisatie, zoals klanten of bezoekers. Soms gaat het ook om iemand die verbonden is met een slachtoffer, zoals een ouder of partner.

Slechts in 1% van de meldingen is het slachtoffer een leidinggevende of iemand met gezag.

PROFIEL VAN DE VERMEENDE PLEGER

Wat we over de pleger weten, is gebaseerd op wat de melder vertelt. Omdat het Meldpunt geen feiten onderzoekt, gaat het altijd om een vermeende pleger.

Gender en leeftijd van de vermeende pleger

Het aandeel minderjarige meisjes dat wordt genoemd als mogelijke dader is heel klein (minder dan 1%).

Bij minderjarige jongens zien we een lichte stijging:

- 2,5% in 2023
- 5% in 2024
- 4% in 2025

Bij meerderjarige vrouwen blijft het aandeel ongeveer gelijk:

- 14% in 2023
- 12,5% in 2024
- 13,5% in 2025

Bij meerderjarige mannen is er wel een duidelijke stijging:

- 44% in 2023
- 40% in 2024
- 61% in 2025

Kort samengevat: het aantal meldingen waarbij volwassen mannen als mogelijke dader worden genoemd, is duidelijk toegenomen.

Rol en functie van de vermeende pleger

In 36% van de meldingen is de mogelijke dader iemand met een leidinggevende of gezaghebbende rol. Dit is de grootste groep.

Daarnaast gaat het in:

- 26% van de meldingen om een werknemer of medewerker.
- 23% om een gebruiker of lid van een organisatie.
- 7% om een externe persoon, zoals een bezoeker of iemand met een link naar het slachtoffer.

RELATIE TUSSEN SLACHTOFFER EN VERMEENDE PLEGER

Bij meldingen van mannelijke slachtoffers ging het in 2023 in 18% van de gevallen om een mannelijke vermeende pleger. Dat aandeel daalde naar 12% in 2024 en 11% in 2025. Ook het aandeel meldingen waarbij een vrouwelijke vermeende pleger betrokken was, daalde: van 9% in 2023 naar 6% in 2024 en 5% in 2025. Die daling hangt samen met het feit dat minder mannen contact opnamen met het Meldpunt.

Bij vrouwelijke slachtoffers bleef het aandeel meldingen met een mannelijke vermeende pleger eerst ongeveer gelijk: 32% in 2023 en 34% in 2024. In 2025 steeg dat duidelijk naar 56%.

Ook het aandeel meldingen waarbij vrouwen slachtoffer waren van een vrouwelijke vermeende pleger nam toe: van 3% in 2023 naar 7% in 2024 en 9% in 2025.

We zien ook een verschil volgens leeftijd. Het aandeel meldingen waarbij een meerderjarig slachtoffer te maken kreeg met een meerderjarige vermeende pleger steeg van 48% in 2023 naar 55% in 2024 en 66% in 2025. Meldingen waarbij een meerderjarige slachtoffer werd van een minderjarige kwamen in alle jaren bijna niet voor (1%).

Bij minderjarige slachtoffers daalde het aandeel meldingen met een meerderjarige vermeende pleger: van 18% in 2023 naar 16% in 2024 en 13% in 2025. Het aandeel meldingen waarbij zowel het slachtoffer als de vermeende pleger minderjarig waren, steeg eerst van 3% in 2023 naar 9% in 2024 en daalde daarna opnieuw naar 6% in 2025.

Kort:

- Meldingen door mannelijke slachtoffers nemen af.
- Bij vrouwelijke slachtoffers stijgt het aandeel met een mannelijke dader sterk.
- Meldingen met vrouwelijke daders nemen licht toe.
- Meestal zijn slachtoffer en dader beide meerderjarig.
- Situaties met minderjarige daders bij meerderjarigen zijn zeldzaam.

Bij werknemers ging het in elk werkjaar meestal om meldingen waarbij de vermeende pleger een leidinggevende was. In 2023 ging het om 70% van de meldingen. Daarnaast werd 25% slachtoffer van een andere werknemer en 5% van een gebruiker.

Bij gebruikers of leden zag het beeld er in 2023 anders uit:

- 50% werd slachtoffer van een werknemer,
- 27% van een andere gebruiker of lid,
- 15% van een leidinggevende.

In 2024 bleef bij werknemers hetzelfde patroon zichtbaar:

- 57% werd slachtoffer van een leidinggevende,

- 37% van een andere werknemer,
- 4% van een gebruiker.

Bij gebruikers of leden ging het in 2024 vooral om grensoverschrijdend gedrag door een andere gebruiker of lid (44%). Daarnaast werd 27% slachtoffer van een werknemer en 17% van een leidinggevende.

In 2025 veranderde dat beeld bij gebruikers of leden:

- 47% werd slachtoffer van een leidinggevende,
- 30% van een andere gebruiker of lid,
- 20% van een werknemer of medewerker.

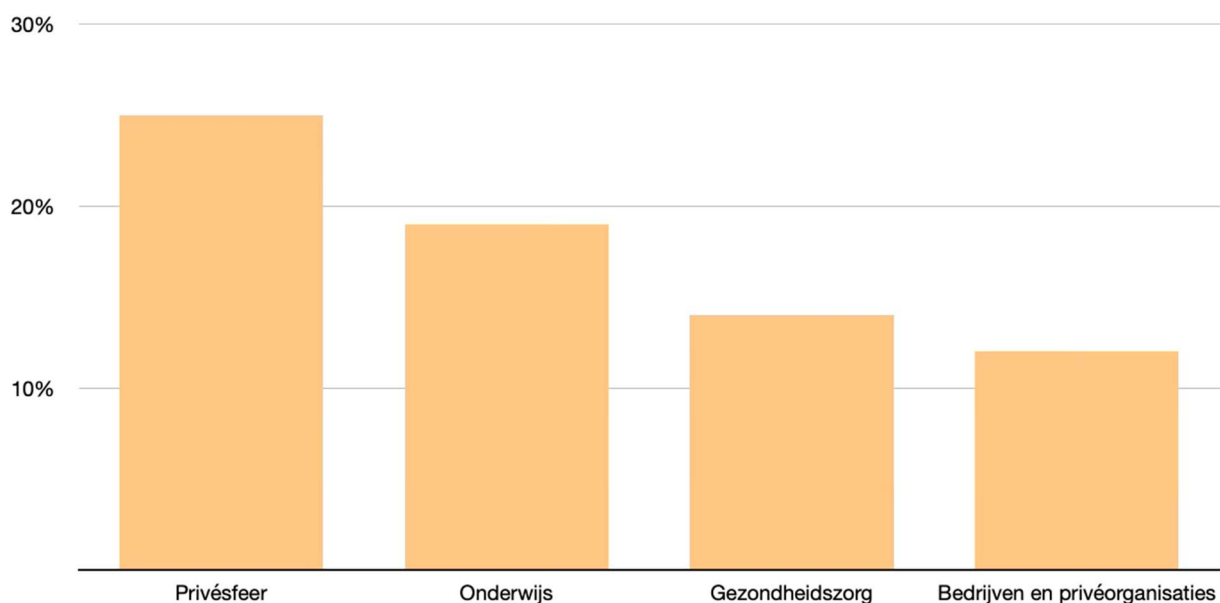
Bij werknemers bleef het patroon in 2025 vergelijkbaar:

- 53% werd slachtoffer van een leidinggevende,
- 38% van een andere werknemer,
- 5% van een gebruiker.

De cijfers tonen dat grensoverschrijdend gedrag bij werknemers vaak gebeurt in een situatie waarin er een machtsverschil is, bijvoorbeeld tussen een medewerker en een leidinggevende. Ook bij gebruikers of leden van een organisatie speelt dat machtsverschil vaak een belangrijke rol. Zij krijgen geregeld te maken met grensoverschrijdend gedrag door werknemers, medewerkers of leidinggevenden.

SECTOREN WAARUIT DE MELDINGEN AFKOMSTIG WAREN

Aandeel meldingen per sector

De meeste meldingen gingen over situaties in de privésfeer (ongeveer 25%). Dat zijn bijvoorbeeld problemen binnen het gezin of met burens. Hoewel deze situaties buiten het toepassingsgebied van het

Meldpunt vallen, worden melderers steeds verder geholpen met informatie en advies en, waar nodig, doorverwezen naar de meest aangewezen hulp- of dienstverlening.

Daarna volgen meldingen uit het onderwijs (ongeveer 19%) en uit de federale context (ongeveer 16%), vooral in de gezondheidszorg. In het onderwijs gaat het vooral om lager en secundair onderwijs. In de gezondheidszorg zijn er extra meldingen door een piek rond één arts.

Meldingen uit bedrijven en privéorganisaties maken iets meer dan 12% uit.

Ook in andere sectoren komen meldingen voor, zoals sport, zorg, cultuur en lokale overheden.

BIJ WIE HAD DE MELDER EERDER GEMELD?

	Totaal 2023-25
HR	40
Intern meldpunt/aanspreekpunt	115
Leidinggevende	321
Niet eerder gemeld	1319
Niet gekend	296
Politie	180
Preventiedienst	126
Vertrouwenspersoon	78
Andere	561

Ongeveer de helft van de melderers had hun situatie nog niet eerder gemeld. Dat wijst erop dat het meldpunt in belangrijke mate nieuwe slachtoffers bereikt die anders mogelijk geen hulp zouden hebben gezocht.

Als er wel al eerder melding werd gemaakt, gebeurde dat meestal bij een leidinggevende. Soms hadden melderers al meerdere instanties aangesproken.

Onder “andere” vallen meldingen bij bijvoorbeeld een ombudsdienst, vakbond, huisarts of mensen uit het eigen netwerk.

OPVOLGING VAN DE MELDINGEN

Bij 96% van de meldingen kon het Meldpunt eerst goed kijken wat de vraag precies was. Daarna wordt meestal samen bekeken welke hulp mogelijk is. Soms lukt dat niet, bijvoorbeeld wanneer een melder na het eerste contact niet meer reageert. Dit gebeurt vaker bij contact via mail, formulier of chat, omdat mensen dan minder gegevens delen of sneller afhaken.

Sinds de start tot eind 2025 werden 52 herstelgesprekken opgestart. De vraag hiernaar neemt toe. In zo’n gesprek proberen betrokkenen de relatie te herstellen, bijvoorbeeld na een moeilijke situatie of

een slecht verlopen procedure. Zowel slachtoffers, vermeende daders als organisaties kunnen hieraan deelnemen.

Bij 39% van de meldingen kregen mensen één of meer ondersteunende gesprekken. Die helpen om hun situatie beter te begrijpen, hen sterker te maken en hen voor te bereiden op verdere stappen.

In 30% van de ontvankelijke meldingen ging het ook over klachten over interne procedures of meldkanalen, zoals een gebrek aan opvolging of duidelijkheid. In 22% van de gevallen werd zo'n interne procedure samen met de melder opgevolgd.

Daarnaast werden 14 korte psychologische trajecten opgestart. Die zijn bedoeld als tijdelijke extra steun, bijvoorbeeld bij zware situaties. Voor langere of intensieve hulp worden melders doorverwezen naar gespecialiseerde zorg. Ook hier werken we maximaal complementair.

NAAR WIE VERWEES HET MELDPUNT DOOR?

Er wordt het vaakst doorverwezen naar de politie (ongeveer 23%). Daarna volgen preventiediensten (13%) en het CAW (10%). Melders worden ook doorverwezen naar andere diensten, zoals de Orde der Artsen, het CLB, 1712, ombudsdiensten of Opgroeipunt.

Als er geen doorverwijzing gebeurt, is dat meestal omdat het Meldpunt zelf al voldoende ondersteuning kan bieden.

Wanneer iemand wordt doorverwezen, blijft het Meldpunt — als de melder dat wil — betrokken. Ze volgen op of de melder de juiste hulp heeft gevonden en bieden extra ondersteuning indien nodig.

Bij een doorverwijzing naar een interne dienst, zoals een vertrouwenspersoon, kan het Meldpunt de melder verder begeleiden en het proces mee opvolgen.

CONCLUSIE

De cijfers tonen dat het Meldpunt sinds de start sterk blijft groeien. Dat wijst op een duidelijke nood aan een plek waar mensen terechtkunnen met hun vragen of ervaringen.

Mensen nemen meestal zelf contact op, vaak via telefoon, chat of het contactformulier. Ook steeds meer minderjarigen vinden hun weg naar het Meldpunt.

De meldingen gaan vooral over ongewenst seksueel gedrag en psychisch geweld. De meeste meldingen vallen binnen het officiële toepassingsgebied, en de meeste melders geven hun identiteit ook door.

Samen tonen deze trends dat het Meldpunt een belangrijke rol speelt. Tegelijk blijft verdere ondersteuning en een goede verankering in het beleid nodig.

Sectorcijfers

HOGER ONDERWIJS

Tussen september 2023 en eind 2025 kreeg het Meldpunt 109 meldingen uit het hoger onderwijs.

- 52 meldingen kwamen van universiteiten, waaronder 11 van doctoraatsstudenten.
- 57 meldingen hadden te maken met hogescholen.

Hoe mensen contact opnamen

De meeste mensen namen contact op via de telefoon (38%).

E-mail, chat en het contactformulier werden ongeveer even vaak gebruikt.

Wie meldingen deed

- 57% van de melders was een vrouw.
- 37% was een man.
- Alle melders waren volwassenen.
- In 73% van de gevallen was de melder zelf het slachtoffer.

Wie slachtoffer was

- 58% van de slachtoffers was een vrouw.
- 29% was een man.

De situatie van de slachtoffers

- 31% was werknemer of medewerker
 - In deze groep was de dader meestal een leidinggevende (74%).
 - In 24% van de gevallen was het een collega.
- 59% was gebruiker of lid van de organisatie
 - In die gevallen was de dader meestal een medewerker (69%).
 - Soms een andere gebruiker (17%) of een leidinggevende (11%).

Wie de dader was

- 50% medewerker of werknemer
- 29% leidinggevende
- 11% gebruiker of lid

Soorten grensoverschrijdend gedrag

- 51% ging over psychisch geweld.
- 25% over ongewenst seksueel gedrag.
- 23% over pesterijen.

Over de procedure

In 51% van de meldingen had de melder ook klachten over hoe de organisatie met de situatie omging.

Als mensen eerder al melding hadden gedaan, deden ze dat meestal bij een leidinggevende. Wanneer ze werden doorverwezen, gebeurde dat meestal naar een intern meldpunt of een preventiedienst.

LEERPLICHTONDERWIJS

Tussen september 2023 en eind 2025 kreeg het Meldpunt 325 meldingen uit het leerplichtonderwijs.

- 29 meldingen kwamen uit het kleuteronderwijs.
- 106 uit het lager onderwijs.
- 190 uit het secundair onderwijs.

Hoe mensen contact opnamen

- Telefoon: 37% (meest gebruikt)
- Chat: 31%
- Contactformulier: 20%
- E-mail: 13%

Wie meldingen deed

- 68% vrouwen, 28% mannen
- 82% was meerderjarig.
- In 44% van de gevallen nam een familielid of bekende van het slachtoffer contact op.
- In 35% ging het slachtoffer zelf naar het meldpunt.
- Soms deed een organisatie de melding (8% als vertegenwoordiger van het slachtoffer, 18% als organisatie zelf).
- 6% van de meldingen kwam van andere derden.

Over de slachtoffers

- 69% van de meldingen ging over minderjarigen.
- 25% ging over meerderjarigen.
- In 53% van de gevallen was het slachtoffer een vrouw.

- Daarvan was 68% minderjarig.
- In 37% was het slachtoffer een man.
 - Daarvan was 78% minderjarig.

Over de vermeende plegers

- In 49% was dit een man:
 - 33% minderjarig, 61% meerderjarig.
- In 23% was dit een vrouw:
 - 19% minderjarig, 78% meerderjarig.

Relatie tussen slachtoffer en pleger

- In 75% van de meldingen was het slachtoffer een leerling.
 - Pleger was vaak een leerkracht of medewerker (47%) of een andere leerling (44%).
- In 19% was het slachtoffer een leerkracht of werknemer.
 - Pleger was vaak iemand uit de leiding (46%) of een collega (34%).

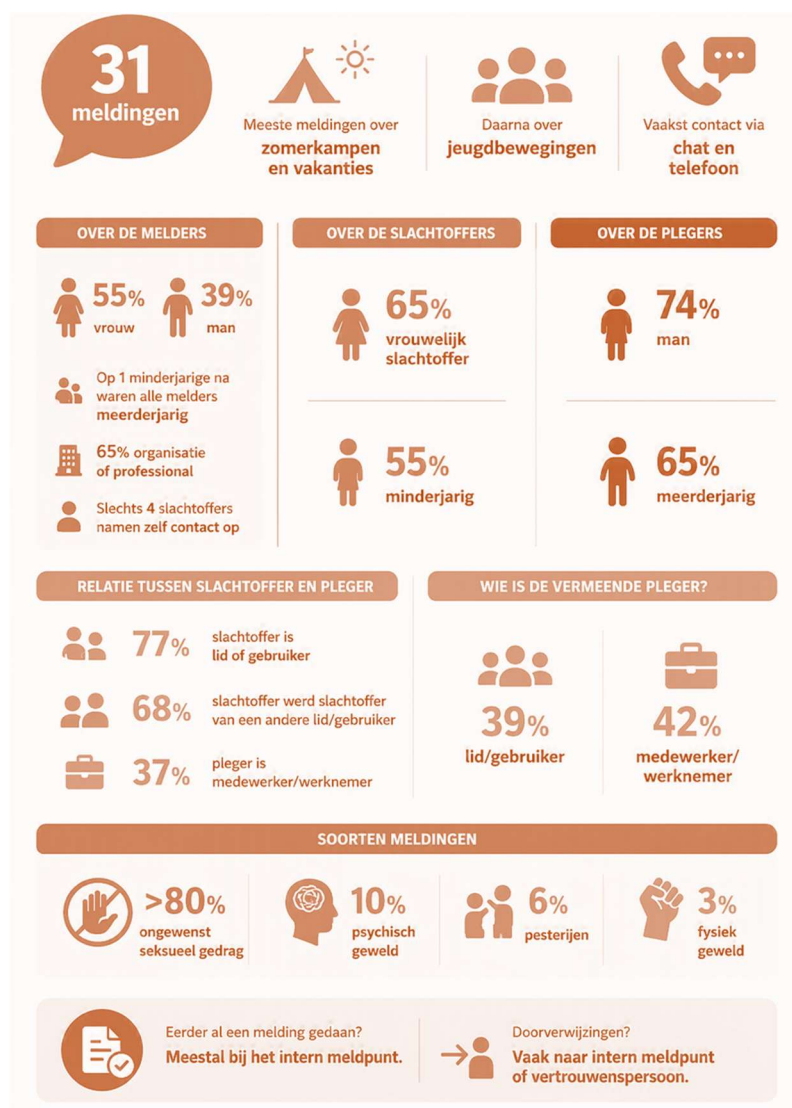
Type meldingen

- Psychisch geweld: 40% (het meest voorkomend)
- Ongewenst seksueel gedrag: 39%
- Pesterijen: 12%
- Fysiek geweld: 9%

Andere opvallende punten

- In 44% klaagde de melder over hoe de interne procedure was verlopen.
- Als er eerder al een melding was gedaan, gebeurde dat meestal bij een leidinggevende (zoals een directeur).
- Daarna werd vaak doorverwezen naar de directie, het schoolbestuur of het CLB.

JEUGD

Tussen september 2023 en eind 2025 ontving het Meldpunt 31 meldingen uit de jeugdsector. De meeste meldingen gingen over zomerkampen en vakanties, gevolgd door meldingen over jeugdbewegingen.

Mensen namen vooral contact op via chat of telefoon.

- In 55% van de meldingen was de melder een vrouw, in 39% een man.
- Op één minderjarige na waren alle melders volwassen.
- In 65% van de gevallen ging het om organisaties of professionals. Slechts 4 slachtoffers namen zelf contact op.

Dit komt waarschijnlijk doordat het Meldpunt in de jeugdsector vooral bekend is via aanspreekpersonen integriteit (API's). Daardoor nemen vooral organisaties en professionals contact op, en zijn er weinig klachten over interne procedures.

Over de slachtoffers en plegers

- In 65% van de meldingen ging het om vrouwelijke slachtoffers.
- In 55% was het slachtoffer minderjarig.
- In 74% van de meldingen was de vermoedelijke pleger een man.
- In 65% van de gevallen was de pleger meerderjarig.

Relatie tussen slachtoffer en pleger

- In 77% van de meldingen was het slachtoffer een lid of gebruiker.
- In 68% van de gevallen ging het om een situatie tussen leden onderling.
- In 37% van de meldingen was de pleger een medewerker of werknemer.
- In totaal was de pleger in 39% een lid en in 42% een medewerker.

Soorten meldingen

- Meer dan 80% gaat over ongewenst seksueel gedrag.
- 10% gaat over psychisch geweld.
- 6% gaat over pesten.
- 3% gaat over fysiek geweld.

Als er eerder al een melding was gedaan, gebeurde dat meestal via een intern meldpunt. Ook doorverwijzingen gingen vaak naar interne meldpunten of vertrouwenspersonen.

CULTUUR

Tussen september 2023 en eind 2025 kreeg het Meldpunt 126 meldingen uit de cultuursector. De meeste meldingen gingen over podiumkunsten. Daarna volgden cultureel erfgoed, musea en muziek.

Mensen namen vooral contact op via telefoon en e-mail.

Wie meldde?

- 64% van de melders was vrouw.
- 35% was man.
- Alle melders waren meerderjarig.
- In 59% van de gevallen was de melder zelf het slachtoffer. In 22% nam een organisatie contact op met het Meldpunt.

Wie zijn de slachtoffers en plegers?

- In 82% van de meldingen ging het over volwassen vrouwelijke slachtoffers.
- In 10% ging het over minderjarige slachtoffers.

De vermeende pleger was:

- een volwassen man (70%).
- een vrouw (17%).

Zowel vrouwelijke als mannelijke slachtoffers noemen meestal een man als pleger.

Wat was de rol van de betrokkenen?

- In 57% van de meldingen was het slachtoffer een werknemer of medewerker.
 - Daarvan werd 58% slachtoffer van een leidinggevende.

- In 23% ging het om een gebruiker of lid.
 - 41% werd slachtoffer van een medewerker.
 - 28% van een andere gebruiker of lid.
 - 21% van een leidinggevende.

De vermeende pleger was:

- een leidinggevende (41%).
- een medewerker (36%).
- een gebruiker of lid (9%).

Over welke vorm grensoverschrijdend gedrag ging het?

- Ongeveer de helft van de meldingen ging over psychisch geweld.
- Ruim 35% ging over ongewenst seksueel gedrag.

Klachten en opvolging

- In 30% van de meldingen was er ontevredenheid over de interne procedure.
- Als er eerder al melding was gedaan, gebeurde dat meestal bij een preventiedienst of een leidinggevende.
- In 15% van de gevallen werd doorverwezen naar de preventiedienst.

MEDIA

Tussen september 2023 en eind 2025 kreeg het Meldpunt 31 meldingen uit de mediasector, vooral uit de audiovisuele wereld. De meeste mensen namen contact op via e-mail.

Wie meldde?

Vooraf vrouwen (55%) en ook mannen (39%). Alle melders waren volwassenen. In de meeste gevallen (71%) ging het om mensen die zelf slachtoffer waren.

Over de slachtoffers

Meer dan de helft van de meldingen ging over volwassen vrouwen. Er waren geen meldingen over kinderen of jongeren.

Over de mogelijke daders

In 35% van de meldingen ging het om een man en in 23% om een vrouw. In bijna de helft van de gevallen (45%) was het iemand met een leidinggevende functie. In 26% ging het om een collega.

Relatie tussen slachtoffer en dader

Vrouwen meldden vaker een man als dader, en mannen vaker een vrouw.

In 61% van de gevallen was het slachtoffer een werknemer. Binnen die groep zei:

- 42% dat de dader een leidinggevende was.
- 19% dat het een collega was.

Waarover gingen de meldingen?

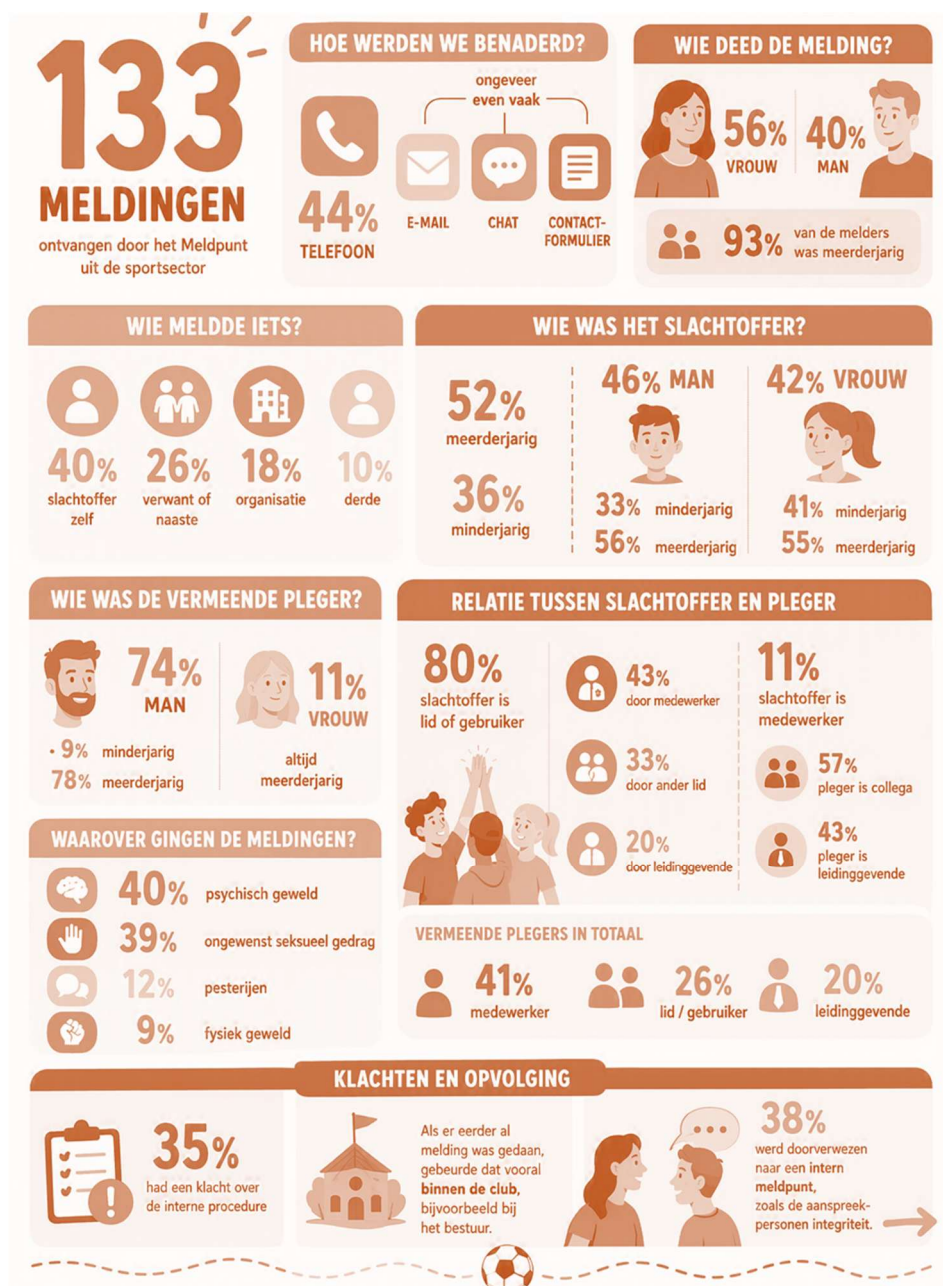
- Ongewenst seksueel gedrag: ongeveer de helft.
- Psychisch geweld: ongeveer een derde.
- Pesten: iets minder dan een vijfde.

Klachten over de aanpak

Bij 29% was er ook ontevredenheid over hoe eerdere klachten waren behandeld binnen de organisatie. Vaak hadden mensen hun probleem eerst intern gemeld, bijvoorbeeld bij een leidinggevende of een meldpunt.

Hulp en opvolging

In 61% van de gevallen kregen melders hulp van het Meldpunt zelf en werden ze niet doorgestuurd naar andere organisaties.

Tussen september 2023 en eind 2025 kreeg het Meldpunt 133 meldingen uit de sportsector.

Hoe mensen contact opnamen

- De telefoon werd het meest gebruikt (44%).
- E-mail, chat en het contactformulier werden ongeveer even vaak gebruikt.

Wie deed de melding?

- 56% vrouwen, 40% mannen.
- 93% van de melders was 18 jaar of ouder.
- In 40% van de gevallen meldde het slachtoffer zelf.
- In 26% ging het om familie of naasten.

- 18% kwam van een organisatie.
- 10% werd gedaan door een derde.

Wie waren de slachtoffers?

- In 52% ging het om volwassenen en in 36% om minderjarigen.
- 46% van de slachtoffers was man:
 - 33% minderjarig
 - 56% meerderjarig
- 42% was vrouw:
 - 41% minderjarig
 - 55% meerderjarig

Wie waren de vermeende plegers?

- In 74% van de meldingen was de pleger een man:
 - 9% minderjarig
 - 78% meerderjarig
- In 11% was de pleger een vrouw (altijd meerderjarig).

Relatie tussen slachtoffer en pleger

- In 80% van de meldingen was het slachtoffer een lid of gebruiker van een sportorganisatie:
 - 43% werd benadeeld door een medewerker
 - 33% door een ander lid
 - 20% door een leidinggevende
- In 11% ging het om medewerkers als slachtoffer:
 - 57% van de plegers waren collega's
 - 43% waren leidinggevenden
- In totaal waren plegers:
 - 41% medewerkers
 - 26% leden
 - 20% leidinggevenden

Waarover gingen de meldingen?

- 40% psychisch geweld
- 39% ongewenst seksueel gedrag
- 12% pesterijen
- 9% fysiek geweld

Klachten en opvolging

- In 35% van de meldingen had men problemen met de interne procedure.
- Als er al eerder melding was gedaan, gebeurde dat meestal binnen de club, bijvoorbeeld bij het bestuur.
- In 38% van de gevallen werd er doorverwezen naar een intern meldpunt, zoals een aanspreekpersoon voor integriteit.

Knelpunten en uitdagingen

Het Meldpunt behandelt enkel meldingen van grensoverschrijdend gedrag die plaatsvinden binnen of gelinkt zijn aan een organisatie. Meldingen uit een privécontext, zoals intrafamiliaal geweld of burenruzies, vallen in principe buiten deze bevoegdheid.

Toch krijgt het Meldpunt vaak zulke meldingen. Voor melders maakt de context namelijk minder uit: zij vertrekken vanuit hun persoonlijke ervaring en zoeken hulp voor wat ze hebben meegemaakt.

Daarom werkt het Meldpunt volgens het principe van 'no wrong door'. Iedereen kan er terecht voor een luisterend oor en om de hulpvraag te verkennen. Als het Meldpunt zelf niet kan helpen, wordt de melder warm doorverwezen naar een meer geschikte dienst. Indien nodig, en zeker bij kwetsbare melders, wordt ook opgevolgd of ze daar effectief terechtkomen. Dit gebeurde sinds de opstart 539 keer.

- Grensoverschrijdend gedrag is niet altijd duidelijk af te bakenen met wettelijke definities. Die definities zijn nodig, maar dekken niet elke situatie volledig.

Iedereen heeft persoonlijke grenzen, en die verschillen van persoon tot persoon. Wat voor de ene aanvaardbaar is, kan voor de andere als grensoverschrijdend worden ervaren.

Ook als gedrag niet binnen de officiële definitie valt, kunnen melders ondersteuning krijgen. Het Meldpunt biedt in zulke gevallen een luisterend oor, een ondersteunend gesprek en, indien nodig, een warme doorverwijzing.

- In contacten met organisaties merken we dat melders een gebrekkige opvolging vaak wijten aan een tekort aan expertise om met zulke situaties om te gaan. Veel organisaties hebben nood aan concreet advies en ondersteuning bij het uitwerken van een duidelijk beleid. Het Meldpunt kan hen hierbij ondersteunen en adviseren.
- Voor mensen zoals vrijwilligers, freelancers of zelfstandigen zijn er vaak geen goede interne manieren om een melding te doen, of ze kunnen die niet gebruiken. Daardoor is het moeilijk om grensoverschrijdend gedrag intern te melden. Vaak blijft alleen een juridische stap over, terwijl niet elk gedrag strafbaar is. Hierdoor kunnen problemen blijven bestaan en neemt het risico op nieuwe slachtoffers toe.
- Formele tuchtprocedures houden niet altijd voldoende rekening met de noden van slachtoffers. Er is vaak weinig aandacht voor hun positie en rechten, en het is niet altijd duidelijk wat ze van zo'n procedure mogen verwachten. Zo krijgen slachtoffers meestal geen informatie over het verloop of de uitkomst van hun dossier.

Daarnaast zijn er verschillen tussen tuchtorganen in hoe ze omgaan met anonieme meldingen en of ze die behandelen. Het Meldpunt botst op gelijkaardige beperkingen wanneer het, namens slachtoffers, informatie probeert te krijgen over de opvolging van een melding.

Aanbevelingen

1. Maak meldkanalen zichtbaar en toegankelijk voor iedereen

Slachtoffers moeten altijd weten waar ze terechtkunnen met een melding. Daarom is het belangrijk dat organisaties duidelijk communiceren over hun meldkanalen, bijvoorbeeld bij de start, via gedragscodes, interne communicatie en websites.

Iedereen die bij een organisatie betrokken is – zoals werknemers, vrijwilligers, stagiairs, freelancers en zelfstandigen – moet snel kunnen vinden waar en hoe ze een melding kunnen doen, en wat ze kunnen verwachten. Als intern melden niet mogelijk is, moet er duidelijke uitleg en een gerichte doorverwijzing zijn.

Voor sommige groepen, zoals freelancers en zelfstandigen, zijn de meldmogelijkheden vandaag vaak beperkt. Dat zorgt voor onduidelijkheid en drempels. Daarom is het belangrijk om op beleidsniveau te bekijken hoe hun positie verbeterd kan worden.

Als mensen niet weten waar of hoe ze kunnen melden, blijven problemen vaak langer bestaan of worden ze erger.

2. Versterk interne meldstructuren en garandeer hun onafhankelijkheid

Interne meldsystemen werken alleen als mensen ze kennen, vertrouwen en als onafhankelijk ervaren. Het is daarbij belangrijk om het verschil duidelijk te maken tussen een vertrouwenspersoon en een meldpunt.

Een vertrouwenspersoon biedt vooral laagdrempelige ondersteuning en advies. Zo iemand zou in elke organisatie aanwezig moeten zijn. Een meldpunt heeft een andere rol en behandelt formele meldingen en de opvolging ervan.

Meldpunten kunnen binnen een organisatie of op sectorniveau bestaan, maar moeten altijd voldoende onafhankelijk zijn om meldingen objectief te behandelen. Vandaag is dat vertrouwen er niet overal, vooral wanneer die onafhankelijkheid niet duidelijk is.

Sectoren kunnen helpen door meldpunten helder te organiseren en te versterken. Als volledige onafhankelijkheid moeilijk is, kunnen gezamenlijke meldpunten op sectorniveau een oplossing bieden.

3. Voorzie tijd, middelen en een helder mandaat voor een zorgvuldige opvolging

Een zorgvuldige opvolging van meldingen vraagt tijd, expertise en aandacht. Dat is moeilijk als meldpunten deze taak er zomaar bijnemen.

Daarom is het belangrijk dat organisaties duidelijk vastleggen wat van meldpunten verwacht wordt, en voldoende tijd en middelen voorzien. Als dat niet gebeurt, kan de opvolging vertraging oplopen en ontstaat er onzekerheid, wat een directe impact heeft op slachtoffers.

4. Zorg voor duidelijke en betrouwbare procedures in elke sector

In 2025 gaf bijna één op de vier melders aan niet tevreden te zijn over interne of sectorale procedures. Vaak weten slachtoffers niet goed welke stappen er volgen, hoelang het zal duren of wanneer ze een antwoord kunnen verwachten.

Duidelijke procedures vragen daarom om heldere uitleg van bij de start, realistische termijnen en een goede opvolging. Ook sectorbrede afspraken kunnen helpen om meer duidelijkheid en voorspelbaarheid te creëren.

Organisaties en tuchtinstanties hebben de verantwoordelijkheid om hun procedures duidelijk uit te leggen, zich aan de afgesproken termijnen te houden en tijdig feedback te geven.

5. Zet sterker in op een slachtoffergerichte aanpak

Naast duidelijke procedures hebben slachtoffers ook nood aan een aanpak die rekening houdt met hun gevoelens en noden. Zelfs als een procedure correct verloopt, voelen slachtoffers zich niet altijd gehoord of betrokken. Ze weten soms niet wat ze mogen verwachten, krijgen geen updates en blijven onzeker over de uitkomst.

Een goede aanpak vraagt daarom meer dan alleen correcte regels. Het gaat ook om duidelijke communicatie, een respectvolle en empathische houding en regelmatige terugkoppeling tijdens het hele traject. Procedures mogen geen extra schade veroorzaken of het gevoel geven dat slachtoffers er alleen voor staan.

In tuchtprocedures is die openheid er niet altijd. Slachtoffers worden niet systematisch op de hoogte gehouden van de voortgang of de beslissing.

6. Bouw expertise systematisch op binnen organisaties

Veel organisaties hebben nog onvoldoende kennis en ervaring om meldingen van grensoverschrijdend gedrag goed aan te pakken. Vaak merken ze pas bij een concrete situatie dat er geen duidelijk beleid is om op terug te vallen. Belangrijke zaken, zoals hoe je gesprekken voert, hoe je vertrouwelijk omgaat met informatie en wie welke rol heeft, zijn dan niet duidelijk vastgelegd.

Door te investeren in een samenhangend beleid, opleidingen en duidelijke afspraken kunnen organisaties hun expertise versterken. Zo ontstaat er vooraf duidelijkheid en kan er bij een melding sneller en zorgvuldiger worden gehandeld.

7. Investeer in een preventieve organisatiecultuur waarin grenzen bespreekbaar zijn

Grensoverschrijdend gedrag komt vaker voor in omgevingen waar grenzen niet duidelijk worden benoemd. Daarom is het belangrijk dat organisaties een cultuur creëren waarin mensen zich veilig voelen om signalen of bezorgdheden te delen.

Dat vraagt om een preventieve aanpak die deel uitmaakt van het beleid en de dagelijkse werking, bijvoorbeeld via opleidingen, goed leiderschap, duidelijke gedragscodes en aandacht bij de start van nieuwe medewerkers.

Een veilige cultuur ontstaat niet alleen door regels, maar vooral doordat mensen elkaar durven aanspreken en gedeelde waarden in de praktijk brengen.

8. Werk toe naar meer uniformiteit in de aanpak van grensoverschrijdend gedrag

De aanpak van grensoverschrijdend gedrag verschilt vandaag sterk tussen sectoren en organisaties. Dat zorgt voor onduidelijkheid en onzekerheid bij slachtoffers, melders en organisaties, en maakt een goede opvolging moeilijk.

Daarom is er nood aan een meer overkoepelend kader dat richting en samenhang biedt. Met respect voor verschillen tussen sectoren is het belangrijk om te werken met gedeelde uitgangspunten en kwaliteitsprincipes.

Zo kunnen gelijkaardige situaties op eenzelfde manier worden aangepakt, ongeacht de sector. Dat zorgt voor meer duidelijkheid, voorspelbaarheid en vertrouwen.

9. Ontwikkel een transparante aanpak voor anonieme meldingen

Anonieme meldingen maken het voor mensen makkelijker om een melding te doen. Veel melders kiezen daarvoor uit angst voor gevolgen, afhankelijkheid of omdat ze weinig vertrouwen hebben in de opvolging.

Tegelijk brengt anoniem melden ook beperkingen met zich mee. Het kan bijvoorbeeld moeilijker zijn om de situatie goed in te schatten of om een melding verder op te volgen.

Daarom is het belangrijk om duidelijk te communiceren over wat wel en niet mogelijk is bij anonieme meldingen. Zo weten melders wat ze kunnen verwachten en kan er zorgvuldig mee worden omgegaan.

10. Versterk het beleidskader voor meldingen in privécontext

Het Meldpunt krijgt vaak meldingen van grensoverschrijdend gedrag dat niet gebeurde in een organisatie. Strikt genomen zijn deze meldingen niet ontvankelijk. Uiteraard hebben ook die slachtoffers nood aan én recht op een luisterend oor, op ondersteuning en op warme verwijzing.

Daarom is het belangrijk om te bekijken in welke mate het werkingsgebied in de toekomst kan worden aangepast. Het uitgangspunt moet zijn dat slachtoffers altijd ergens terecht kunnen, ook als hun situatie niet perfect binnen de huidige regels past.

Een blik op de toekomst

BEKENDMAKING

In 2026 blijft het Meldpunt inzetten op meer zichtbaarheid. De campagne 'Iemand ging over je grens' wordt breed verspreid via affiches, video's en sociale media. Daarnaast wordt er voor deze campagne ook gericht samengewerkt met partners in sectoren zoals onderwijs, cultuur, media, jeugd en sport. Zo wordt de dienstverlening beter bekend en toegankelijk voor verschillende doelgroepen.

OPVOLGING EN EVALUATIE VAN HET MELDPUNT

Na ongeveer 2,5 jaar blijft het Meldpunt zich verder ontwikkelen. Het aanbod wordt regelmatig geëvalueerd en bijgesteld op basis van de noden van melders en partners.

SAMENWERKING VERSTERKEN

Het Meldpunt blijft samenwerken met organisaties, sectoren en beleidsmakers, en wil die samenwerking verder versterken. Het werkt aanvullend op bestaande initiatieven, met een duidelijke eigen rol. Door goed samen te werken en rollen op elkaar af te stemmen, kan de opvolging van meldingen zorgvuldiger en beter verlopen.